

Malá vizita pana doktora Volkmana

V zbrusu nové edici Kroky v nakladatelství Mladé fronty vyšla jako první svazek útlá, vnějškem i obsahem něžná knížka. Do kapsy, ale především do srdce se snadno vejde, aby byla s vámi všudy a vždycky a bude s vámi chodit hezky dlouho ve dvou, budete s ní mít dlouho co dělat.

Je v té štíhlé knížce půl sta a jedna báseň. Nerozměrných, některé až telegraficky stručné; Volkman je v této formě doma, nesporně. Půl stovky básní, hodně na malou vizitu, řeknete, a utvrdíte se v tomto přesvědčení, až změříte prostor, v němž byl básník – lékař na vizitě; mezi křehkými, smrtelnými lidmi s jejich radostmi, smutky, bolestmi i umíráním, člověk v rukách a péči lékařů; lidské stvoření v konfrontaci se zemí, především s básníkovou rodnou Moravou, domov vůbec, k němuž se básník stále vrací. Ale i Krkonoše, Rybův Rožmitál pod Třemšínem, i drážďanská galerie jsou místa zastavení na vytrvalé cestě za člověkem. Už při prvním listování v knížce se zdravíte s některými verši jako s dobrými známými. Odkud že? Z posledních ročníků kalendáře Blahoslav i z ČZ. Mohli jste je zaslechnout ve vysílání Československého rozhlasu. Uvedla je ve svých večerech poezie i pražská Viola, jiné byly zhudebněny pro sborový zpěv.

Jen s lítostí říkáme, že Malá vizita je rozebrána - vyšla v nevelkém nákladu. Autorovi, bratru MUDr. Aloisovi Volkmanovi s poděkováním dopřejeme po prvním kroku (viz název edice) jen krátký oddech, sobě přejeme krok další. (Velkou vizitu?)